

ZROZUMIEĆ DZIECI AUTYSTYCZNE

PREZENTACJA DLA RODZICÓW
I DZIECI

POMÓŻMY NASZYM DZIECIOM
ZROZUMIEĆ
SWOICH KOLEGÓW I KOLEŻANKI

SERDECZNIE ZACHĘCAM

*Opracowała J. Fülöp – Tworzewska pedagog sp3 Ząbki
-na podstawie zdjęć i informacji internetowych oraz doświadczenia własnego.*

ŻYJEMY
W TYM SAMYM ŚWIECIE,

ALE KAŻDY Z NAS
INACZEJ GO ODBIERA

DOROŚLI MOGĄ POMÓC W ZROZUMIENIU ŚWIATA DZIECI FUNKCJONUJĄCYCH INACZEJ POPRZEZ RÓŻNORODNE DZIAŁANIA.

np. wspólne przeczytanie książki lub obejrzenie filmu, których bohater jest dzieckiem funkcjonującym inaczej niż jego rówieśnicy.

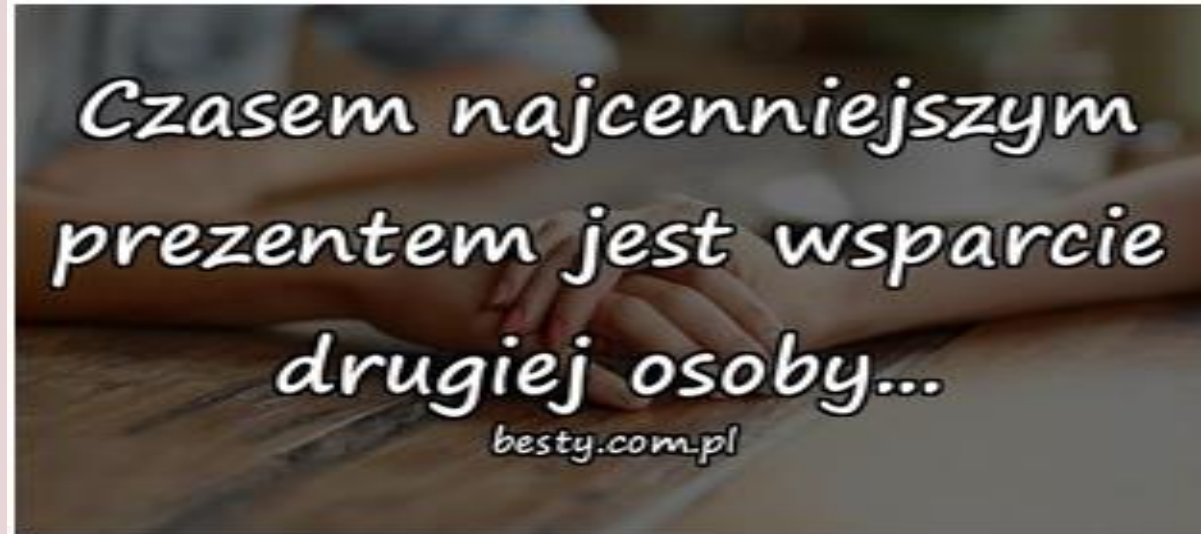
Dzięki temu zdobędziemy informacje o tym;

- czym jest autyzm,
- jakie emocje i uczucia przeżywa w sytuacjach trudnych,
- jak funkcjonuje w kontakcie z rówieśnikami bez podobnych obciążeń,
- co więcej można zrobić, żeby porozumieć się z kolegą.

Wszystkie dzieci potrafią uczyć się i rozwijać.

Potrzebują tylko sprzyjającego otoczenia, specjalistycznego wsparcia i zastosowania właściwych dla ich rozwoju metod pracy.

Warto zapamiętać, że dzieci z autyzmem! - mają trudności w relacjach z ludźmi

Co to znaczy?

Często nie zawierają spontanicznych znajomości, nie potrafią zbudować relacji z osobami wokół ale towarzyszą im, nie przywiązują się emocjonalnie, bardzo nie lubią zmian, są ufne, nie czują zagrożenia płynącego z zewnątrz. Lubią być w swoim świecie, bo to daje im poczucie bezpieczeństwa. Chętnie nawiązują kontakty z osobami dorosłymi, starszymi lub młodszymi dziećmi.

...

- bardzo nie lubią hałasu wokół siebie

Co to znaczy?

Głośne przerwy, udział w koncercie, apelu i innych wydarzeniach szkolnych są trudne do wytrzymania.

Dla dziecka nadwrażliwego słuchowo jest tam zbyt głośno!!!

W tej sytuacji czuje się niekomfortowo, staje się bezradne wobec przymusu pozostawania w niemiłym dla siebie miejscu, a to prowadzi

do odczuwania i okazywania swojego zdenerwowania krzykiem, piskiem, ucieczką.

...

- mogą nie rozumieć mimiki twarzy drugiej osoby

Co to znaczy?

Ludzie przekazują sobie wiele informacji wyrazem twarzy: kiedy jesteśmy radośni mięśnie twarzy układają się inaczej niż gdy czujemy wściekłość. To jest właśnie mimika twarzy.

Dzieci z trudnościami w funkcjonowaniu społecznym i emocjonalnym mają trudności z okazywaniem swoich emocji i właściwym odczytywaniem ich u innych. Muszą poświęcić dużo czasu, żeby nauczyć się tego.

Konieczność codziennego pokonywania własnych ograniczeń, lęku przed nieznanym oraz oczekiwanie sprostania wymaganiom stawianym przez otoczenie, wywołuje w dzieciach lęk i frustrację a to, może prowadzić do zachowań agresywnych.

Pomocnym w zrozumieniu takiego świata może być wykonanie kilku poniżej zaproponowanych ćwiczeń:

Doświadczanie dyskomfortu przebywania w hałasie

Pomoce do zajęć: telewizor, radio, instrumenty muzyczne dostępne w domu, stół z krzesłem, tekst z dowolnej książki dziecka, kartka papieru, długopis.

Przebieg ćwiczenia:

- 1) **Przygotowanie:** włącz głośno i jednocześnie telewizor oraz radio. Poproś członka rodziny, aby rozpoczął grę na przygotowanym instrumencie.
- 2) **Wykonanie:** dziecko siada przy stole, podaj mu kartkę i długopis, rozpocznij dyktować krótki tekst. Dziecko stara się zapamiętać i zapisać dyktowany tekst. Czas trwania 5-10 minut.
- 3) **Posumowanie:** omów z dzieckiem ćwiczenie, z czym miało trudności, co odczuwało gdy musiało pracować w hałasie, sprawdźcie wspólnie poprawność zapisu?

Doświadczanie dyskomfortu w utrzymaniu tej samej mimiki twarzy

Pomoce do zajęć: wyszukane w Internecie śmieszne obrazki lub krótki film, który ostatnio rozbawił Twoje dziecko.

Przebieg ćwiczenia:

- 1) **Przygotowanie do ćwiczenia:** włącz przygotowany materiał i zaprezentuj na ekranie komputera/telewizora.
- 2) **Wykonanie:** zadaniem dziecka jest pozostawanie z poważną miną niezależnie co zobaczy na ekranie.
Czas trwania – do pierwszego roześmiania się.
- 1) **Posumowanie:** rozmowa z dzieckiem o ćwiczeniu, z czym miało trudności, co odczuwało gdy wykonywało zadanie.

Doświadczanie trudności w koordynacji ruchowej

Pomoce do zajęć: dwie pary rękawic kuchennych, dwa sznurki, talerz z dużymi koralikami, kilka butelek z nakrętkami.

Przebieg ćwiczenia:

- 1) **Przygotowanie do ćwiczenia:** połóż na stole talerz z koralikami, butelki z nakrętkami, rękawice kuchenne.
- 2) **Wykonanie:** rodzic z dzieckiem w rękawicach kuchennych próbują nawlekać koraliki na sznurek. Potem starają się zakręcić nakrętki na butelki. Powtórzcie ćwiczenie kilka razy.
- 3) **Posumowanie:** rozmowa z dzieckiem o ćwiczeniu, z czym miało trudności, co odczuwało gdy wykonywało zadania.

Ewaluacja

- Czy poruszony przeze mnie temat jest ważny we współczesnym świecie?
- Czy czegoś zabrakło w prezentacji?
- Czy warto rozmawiać z dziećmi o różnorodności?

Czekam na Twoje zdanie.

Możesz napisać poprzez e-dziennik. J. Fülöp – Tworzewska

